

ВЛАДО ЛЮБЕНОВ
СРЕДНОЩЕН ТРОПОТ

chitanka.info

*В нощта по черните павета,
жената чаткаше самотно,
сама на себе си карета,
самата — впрегнато животно.*

*Край токчетата ѝ — копита
и черни колела огромни,
подтичваше злокобна свита
от грозни кучета бездомни.*

*Жената чаткаше самотно
със все по-бръз отчаян тропот...
И тъй — красиво и страхотно
препускаше назад животът.*

*Мъглата като черна каша
измокряше ѝ раменете,
а вълк изправен — кочияша —
жестоко хапеше конете.*

*Дъждовен ситен прах във сиво
замазваше отзад следите
и виеха жестоко диво
по пътя стъпкани мечтите...*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.